

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/597/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212220788
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7212220788.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a členov senátu JUDr. Jarmily Sopkovej Maximovej a JUDr. Zuzany Matyiovej vo veci žalobcu BL I. debt, s.r.o., O., B. XX, IČO: 45 535 108, zast. Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK ŠTRPKA, s.r.o., Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, proti žalovanému I. W., nar. 14.11.1989, bytom S., D. X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného G. - V. a ochrana spotrebiteľa „V.“, V., Námestie legionárov 5, H.: 42 343 828, zast. JUDr. Monikou Marjanovič, advokátkou, Košice, Urbánkova 1652/6, o zaplatenie 540,96 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku č.k. 36C 335/2012-41 z 1.10.2013 Okresného súdu Košice II

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného sa ich náhrada nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom žalobu zamietol a vyslovil, že zmluvné podmienky o povinnosti zaplatiť zmluvné pokuty v zmluve o pripojení z 5.2.2008 uzavretej spoločnosťou W. I., a.s. a žalovaným sú neplatné z dôvodu ich neprijateľnosti. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalobca nemá právo na ich náhradu.

Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že právny predchodca žalobcu W. I., a.s. a žalovaný písomne uzavreli zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom žalobcu. Zároveň písomne dojednali zmluvné pokuty vo výške 116,18 €, 391,66 € a 33,19 €. Právny predchodca žalobcu dňa 4.7.2008 vystavil faktúru č. XXXXXXXXXX, ktorou sa od žalovaného domáhal zaplatenia zmluvných pokút spolu v sume 540,96 €. Žalobca ako postupník a spoločnosť W. I., a.s. ako postupca dňa 6.12.2011 uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bolo aj postúpenie pohľadávky uplatnenej v tomto konaní. Súd prvého stupňa nárok právne posúdil podľa ust. § 42 ods. 4 písm. b/, § 43 ods. 1 zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, na právny vzťah účastníkov aplikoval ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách § 51, §52 ods. 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 5, § 544 ods. 1, 2, § 545a, § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) v znení noviel a konštatoval, že nárok žalobcu na zmluvnú pokutu je neoprávnený, pretože takto dohodnutá zmluvná pokuta je neprijateľnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve podľa § 53 ods. 1 OZ, a teda je neplatná podľa § 53 ods. 5 OZ. Neprijateľnosť tejto podmienky videl v tom, že spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa. Poukázal na to, že zmluva obsahuje nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty jednostranne iba v neprospech žalovaného (spotrebiteľa) pre prípad porušenia jeho zmluvných povinností, pričom pre prípad porušenia

zmluvných povinností dodávateľa neexistuje v zmluve žiadna sankcia v podobe zmluvnej pokuty v prospech spotrebiteľa. Z uvedených dôvodov súd nárok zamietol a uplatniac § 153 ods. 4 O.s.p. vo výroku rozsudku výslovne uviedol konkrétnu zmluvnú podmienku daného spotrebiteľského vzťahu, ktorá je neplatná, pretože na základe tejto neplatnosti nepriznal žalobcovi uplatnenú zmluvnú pokutu. Pokiaľ žalobca žiadal, aby súd v prípade, ak jeho nárok na zmluvnú pokutu v uplatnenej výške považuje za neoprávnený, zohľadnil, že jeho právnomu predchodcovi vznikla škoda vo výške 497,88 €, súd prvého stupňa konštatoval, že takáto moderácia (zníženie) zmluvnej pokuty neprichádza do úvahy, pretože predmetná dohoda o zmluvnej pokute je neplatná. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a vyslovil, že žalobcovi nevzniklo právo na nahradenie jeho trov, pretože nemal vo veci plný úspech.

Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca, navrhol ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil ustanoveniami § 205 ods. 2 písm. a/, c/, d/, f/, § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., pri zákonnej citácii ustanovení § 121 a § 132 O.s.p. Uviedol, že žalovaný sa zaviazal riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku. Povinnosťou žalovaného v prípade nedodržania zmluvných povinností voči právnomu predchodcovi žalobcu bolo uhradiť zmluvnú pokutu, ktorej výška bola dohodnutá v zmluve/dodatku o pripojení. Zdôraznil, že zmluvná pokuta nezabezpečuje dlh žalovaného, ale zabezpečuje benefity, ktoré poskytol jeho právny predchodca žalovanému (dotované koncové zariadenie aDSL Ethernet modem, službu vysokorychlostný internet 4G Turbo 1 Plus, koncové zariadenie PC + 17 LCD monitor, prípadne ďalšie benefity poskytnuté žalovanému na službách). Žalovaný v tomto prípade nebol sankcionovaný len za to, že nezaplatil splatné faktúry, ale predovšetkým aj za to, že nesplnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať za poskytnuté služby, bolo jeho koncové zariadenie vypojené z prevádzky, čím žalovaný porušil svoju povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu po dohodnutú dobu viazanosti, kedy by prostredníctvom platieb za poskytnuté služby po dobu viazanosti postupne splnil svoj záväzok, ktorému by zodpovedal protizáväzok právneho predchodcu žalobcu zabezpečiť žalovanému koncové zariadenie za zľavnenú cenu. Účelom dojednania o zmluvnej pokute bolo naplnenie funkcie zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody na strane právneho predchodcu žalobcu, ktorá mu vznikne v dôsledku nesplnenia záväzku žalovaného zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu so žalobcom. Neplnením záväzku viazanosti zo strany žalovaného vznikla na strane právneho predchodcu žalobcu škoda v sume rozdielu medzi plnou cenou a akciovou cenou koncového zariadenia. Funkcia zmluvnej pokuty ako zabezpečovacieho prostriedku spočíva predovšetkým v tom, že hrozbou majetkovej ujmy núti dlžníka, aby sa riadne a včas pripravil na splnenie zmluvnej povinnosti a potom včas a riadne plnil. Táto hrozba musí byť dostatočne kvantifikovaná na to, aby svoj účel splnila. Výška zmluvnej pokuty je závislá od rizika, ktoré mohlo právnomu predchodcovi žalobcu vzniknúť v prípade, ak žalovaný načerpá všetky benefity a nezaplatí právnomu predchodcovi žalobcu žiadnu platbu. Žalobca mal za to, že v uvedenom prípade si neuplatňuje zmluvnú pokutu až v takej výške, ako by mu to prípadne umožňovalo ust. § 3a ods. 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., a preto sa domnieva, že uplatňovaná zmluvná pokuta nie je neprijateľná. V prípade, ak by odvolací súd neuznal nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty, je potrebné zohľadniť, že právnomu predchodcovi žalobcu bola spôsobená skutočná škoda, ktorá zodpovedá hodnote dotácie do poskytnutého koncového zariadenia v sume 497,88 €. Citoval z rozhodnutí slovenských súdov aj Najvyššieho súdu ČR k otázke neprimeranosti zmluvnej pokuty, ako aj z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove 9Co 31/2012, pokiaľ ide o prípustnosť dojednania zmluvnej pokuty v spotrebiteľskom zmluvnom vzťahu.

Žalovaný bol v odvolacom konaní nečinný.

Po predložení spisu súdom prvého stupňa odvolaciemu súdu oznámilo G. - V. a R. W. „POS“, zastúpené advokátkou JUDr. Monikou Marjanovič, že podľa § 93 ods. 2 O.s.p. vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného spotrebiteľa a navrhol, aby mu súd priznal náhradu trov konania, na zaplatenie ktorých nech je zaviazaný žalobca. Okrem oznámenia vstupu do konania vedľajší účastník iný procesný úkon vo veci neurobil.

Odvolací súd prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a z hľadisk uplatnených odvolacích dôvodov s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu dňa 18.2.2015 v súlade s § 211

ods. 2 a § 156 ods. 3 O.s.p., a dospel k záveru, že rozsudok je vecne správny, preto ho podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku z hľadísk žalobcom uplatnených odvolacích dôvodov (podľa § 205 ods. 2 písm. a/, c/, d/ a f/ O.s.p.) sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami súdu prvého stupňa i právnym posúdením prejednávanej veci, ako aj s dôvodmi napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje. Odvolanie žalobcu nemožno považovať za opodstatnené, lebo súd prvého stupňa úplne zistil skutkový stav veci, vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vykonané dôkazy správne vyhodnotil podľa svojej úvahy v súlade s § 132 a nasl. O.s.p., na zistený skutkový stav aplikoval relevantné právne predpisy, a správne tak posúdil žalobcom uplatnený nárok.

Skutočnosti a námietky, ktoré žalobca uviedol v odvolaní, nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku z hľadiska zistených skutočností a právnych záverov, ku ktorým dospel súd prvého stupňa, a neumožňujú ani záver o vadách konania, v dôsledku ktorých by účastníkom bola odňatá možnosť konať pred súdom.

V danej veci súd prvého stupňa uplatnený nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vyplývajúci zo zmluvy o pripojení uzavretej medzi účastníkmi podľa § 42 a nasl. zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov správne posudzoval predovšetkým podľa dohodnutých zmluvných podmienok, a správne vzťah účastníkov posúdil ako vzťah založený spotrebiteľskou zmluvou.

Zo skutkového stavu zisteného súdom prvého stupňa vyplýva, že právny predchodca žalobcu Slovak Telekom, a.s., Bratislava ako poskytovateľ na jednej strane a žalovaný ako zákazník (spotrebiteľ) na strane druhej podľa § 43 a nasl. zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov uzavreli dňa 5.2.2008 zmluvu o pripojení, z ktorej vyplýva záväzok poskytovateľa zabezpečiť žalovanému predaj koncového zariadenia za zľavnenú cenu a poskytnutie služieb a žalovaný sa zaviazal, že po dobu viazanosti bude služby riadne využívať vo zvolenom programe a platiť za ne riadne a včas; v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany žalovaného účastníci dojednali povinnosť žalovaného zaplatiť zmluvnú pokutu spolu vo výške 540,96 €. Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX z 30.6.2008, splatnou 18.7.2008, poskytovateľ W. I., a.s., Bratislava vyúčtoval žalovanému sumu 16 297,-Sk (540,96 €) z titulu zmluvných pokút za zúčtovacie obdobie 1.6.2008 - 30.6.2008. Podľa faktúry nedoplatky žalovaného za predchádzajúce obdobia boli vo výške 4 576,-Sk.

Podľa § 879m OZ ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. júnom 2010; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. júnom 2010 sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 31. mája 2010, ak nie je ustanovené inak.

Zmluva o pripojení uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je typickou štandardnou formulárovou zmluvou, na ktorú zásadne dopadá súdna kontrola v zmysle ust. § 52 a nasl. OZ.

Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo faktickom nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, na väčšiu profesionálnu skúsenosť dodávateľa, lepšiu znalosť práva, ľahšiu dostupnosť právnych služieb, so zreteľom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Aj v danom prípade zmluvné podmienky boli vopred dané dodávateľom a žalovaný ako spotrebiteľ mal síce možnosť sa s nimi oboznámiť pred podpisom zmluvy, ale nemal už možnosť ovplyvniť ich obsah (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k/ OZ za neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 544 ods. 1 OZ ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 OZ zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 153 ods. 3, 4 O.s.p. súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

K základným princípom spotrebiteľských zmlúv patrí, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa správne posúdil sporné dojednanie o zmluvných pokutách v zmluve o pripojení za neprijateľné a teda absolútne neplatné.

Odvolací súd nespochybňuje význam zmluvnej pokuty. Pokiaľ však ide o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstojí v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy. Podľa názoru odvolacieho súdu pri dôslednom rešpektovaní uvedených skutočností, v spotrebiteľskej veci by už pri samotnom uzatvorení zmluvy nemal byť prísnejšie alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ. Už takéto zmluvné dojednanie (v zmluve vopred pripravenej dodávateľom), vyznieva

výrazne v neprospech jedného účastníka zmluvy. Významné je pritom posúdenie zmluvnej pokuty s ohľadom na povahu, obsah zmluvy v čase uzavretia dohody o zmluvnej pokute a posúdenie prijateľnosti alebo neprijateľnosti tohto zmluvného dojednaní by nemali ovplyvňovať ďalšie skutočnosti, ktoré nastanú po uzavretí zmluvy, teda ani následné správanie sa účastníkov zmluvy a v rámci neho i porušenie zmluvných dojednaní by nemali mať vplyv na prvotné posúdenie toto, či dohodnutá zmluvná pokuta nie je neprímeranou sankciou za nesplnenie povinností (§ 53 ods. 4 písm. k/ OZ). Kládne sa tým veľký dôraz najmä na dodávateľa, ktorý pripravuje obsah zmluvy (túto spotrebiteľ nijako neovplyvňuje), aby bol náležite opatrný a dôsledný aj pri dojednávani vedľajších zmluvných dojednaní, ako je zmluvná pokuta.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa uplatnený nárok posúdil v súlade so zákonom a zásadami v oblasti ochrany spotrebiteľa ustálenými v súdnej praxi, berúc do úvahy kritériá, na ktorých je inštitút neprijateľnej zmluvnej podmienky založený. Správne konštatoval neprijateľnosť zmluvného dojednaní o zmluvnej pokute v zmluve o pripojení uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným ako zmluvnej podmienky, ktorá (objektívne) zakladá značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa. Keďže zákon takúto zmluvnú podmienku v § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka sankcionuje absolútnou neplatnosťou, z neplatnej zmluvnej podmienky nevzniklo žalobcovi právo na plnenie a žalovanému povinnosť plniť. Súd prvého stupňa preto správne rozhodol, pokiaľ žalobu o zaplatenie zmluvnej pokuty ako nedôvodnú zamietol.

Žalobca v odvolaní tvrdí, že neplnením záväzku viazanosti zo strany žalovaného vznikla na strane jeho právneho predchodcu škoda v sume rozdielu medzi plnou cenou a akciovou cenou koncového zariadenia a práve zmluvná pokuta plní paušalizovanú náhradu škody. Odvolací súd konštatuje, že zo žiadneho ustanovenia zmluvy o pripojení nevyplýva povinnosť žalovaného splatiť žalobcovi (jeho právnemu predchodcovi) zvýhodnenú kúpnu cenu koncového zariadenia. Bolo len obchodnou politikou právneho predchodcu žalobcu, že predával koncové zariadenia za nižšiu ako skutočnú (trhovú) cenu. Rozdiel medzi skutočnou (trhovou) cenou a zvýhodnenou cenou koncového zariadenia je tak výsledkom zmluvného konsenzu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany žalobcu menený prehodnotením rozhodnutia jeho právneho predchodcu, ak sa nesplnia očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu so žalovaným vkladal. Preto nemožno v dôsledku tvrdeného porušenia zmluvnej povinnosti zo strany žalovaného platiť cenu služieb alebo zotrvať v zmluvnom vzťahu dohodnutý čas, prehodnocovať obsah predtým uzavretých zmluvných dojednaní. Prípadná zvýhodnená cena koncového zariadenia alebo hodnota „benefitu“ preto nemajú vplyv na posúdenie prijateľnosti alebo neprijateľnosti dojednaní o zmluvnej pokute.

Vzhľadom na uvedené, ako aj na dôvody obsiahnuté v preskúvanom rozsudku, odvolací súd podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný a nemá preto právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovanému trovy v odvolacom konaní nevznikli a o týchto ani nenavrhol rozhodnúť, preto o jeho trovách nebolo rozhodnuté (§ 224 ods. 1, § 151 ods. 1 prvá veta O.s.p.). Vedľajšiemu účastníkovi, ktorý do konania vstúpil na podporu žalovaného, nebola priznaná náhrada trov konania, pretože v odvolacom konaní neurobil žiaden úkon v prospech žalovaného, a preto mu žiadne účelne vynaložené trovy v odvolacom konaní nevznikli.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.